

Рвемося у юності з дому,
Жаданого щастя шукаєм.
Уваги на те не звертаєм,
Що стане за щастя потому.
Але набивають оскому
Одвічні дороги і мандри,
І де б не були ми, а марим
Усім, що лишили у тому
До самої смерті святому
Краю материнської ласки,
Найпершої пісні та казки,
Що в кожного свій і якому
За кодексом честі людини
Нема ні ціни, ні заміни.
